

ITA

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
INFO-TÜRK AGENCY
AGENTSCHAP INFO-TÜRK
AGENCE INFO TÜRK
INFO-TÜRK AGENTUR

TURKS COLLECTIEF VOOR UITGAVE EN VERSPREIDING
CHARLES M. WISERPLEIN 13/2 - 1040 BRUSSEL
TELEFOON: (32-2) 230 34 72 - WET DEPOT: 2198
REKENING VAN INFO-TÜRK: BBL 310-0148714-02

MAANDBLAD
October 1981
Nederlands: 23
Jaarabonnement
Benelux 350 BF
Elders 400 BF

Publicatie van onze artikels toegelaten
met de vermelding Agentschap Info-Türk

Twee stappen verder naar de institutionalisering
van de fascistische dictatuur in Turkije

INWIJDING VAN DE ZOGENAAMDE RAADGEVENDE VERGADERING, ONTBINDING VAN ALLE POLITIEKE PARTIJEN

ANKARA (ITA) - Het tweede jaar van het
militaire regime in Turkije begon met de
benoeming van de 160 leden van de zogenaamde
"Raadgevende Vergadering" en de ontbinding
van alle politieke partijen. Dit zijn dus
twee stappen verder in de institutionalis-
ering van de fascistische dictatuur.

Zoals men weet diende de oprichting van
een "raadgevende vergadering" als propaganda-
materieel voor de junta, die op deze manier
alle mogelijkheden mobiliseert om de
europese publieke opinie ervan te overtuigen
dat de militairen besloten zijn de "democ-
ratie" te herstellen na een einde gemaakt
te hebben aan de "politieke terreur en de
ramp op economisch gebied".

Maar de manier waarop de 160 leden van
deze "Raadgevende Vergadering" benoemd wer-
den toonde reeds aan dat het hier niet gaat
om een wettelijk orgaan dat democratisch
verkozen werd en dat vrij zal functioneren,
maar dat dit slecht een vergadering is
"met alle volmacht" van de militaire junta.

In werkelijkheid blijft Generaal Evren de werkelijke meester van het land, ondanks deze "Constituante". Hij maakte dit reeds duidelijk in zijn toespraak ter gelegenheid van de eerste verjaardag van de militaire staatsgreep van 12 september 1980. (Zie volgende pagina's)

De generaal herhaalde dit toen hij de richtlijnen gaf aan de 160 leden van de Constituante, bij de inwijdingsceremonie van 23 oktober 1981.

In deze toespraak legde Generaal Evren de nadruk op het feit dat één van de voornaamste taken van de Constituante het opstellen van de nieuwe grondwet is. Hij zei dat de Grondwet moet helpen de sterkte van de Staat te behouden en vermeldde een lijst van eigenschappen die men verwacht van een nieuwe grondwet :

"Ik zou willen benadrukken dat men steeds in gedachten moet houden dat, terwijl men steeds de rechten en vrijheden tracht uit te breiden en te beschermen, ook de Staat zelf zekere rechten en verplichtingen heeft, in zoverre het om zijn voortbestaan en toekomst gaat.

We hebben het recht niet om de Staat in een machteloze en inactieve positie te plaatsen, en de Staat mag niet veranderd worden in een hulpeloze instelling die geregeerd wordt door genootschappen.

Het presidentschap van de Staat mag niet als een protocolair gezag beschouwd worden dat slechts dient voor de ondertekening van dekreten. De Staat kan geen zes maanden zonder president gelaten worden.

"Het parlement kan niet langer in een positie blijven dat het gedurende maanden de wetgevende en toezichtende functies niet kan uitvoeren. De rechterlijke noch de uitvoerende macht mag in een situatie geraken dat de een de ander hindert.

"Men moet inzien dat in ons land geen partijen kunnen opgericht worden die gebaseerd zijn op communistische en godsdienstige principes. Daarom is het niet mogelijk demonstraties en meetings te organiseren zoals in deze regimes door misbruik te maken van bepaalde data en vakantiedagen.

"Kortom, de rechten en vrijheden van individuele personen kunnen niet onbeperkt zijn.

"We hebben ondervonden dat de vorige wet over politieke partijen resulteerde in de dictatuur van de partijvoorzitters, waarbij één persoon de partij in zijn greep heeft en de leider werd, het was daarna haast onmogelijk hem uit zijn functie te zetten.

"We beleefden en ondervonden allemaal hoe de kleine partijen problemen schepten in de coalitie-regeringen en dat hen concessies toegestaan werden alleen om aan de macht te blijven. De natie verwacht van u het invoeren van een kiezersysteem dat de droeve ervaringen uit het verleden zal voorkomen, en dat de kern van een systeem zal vormen, dat partij-inflatie zal voorkomen, ervan bewust dat de burger geen robot is."

In feite ontbond de militaire junta reeds voor deze verklaring, waarin ze de politieke partijen veroordeelt, alle politieke partijen op 16 oktober 1981, een dag nadat de administratie de namen onthulde van de leden van de "Constituante".

De wet van de Nationale Veiligheidsraad confisceert tevens de eigendommen van de politieke partijen en ontbindt de aangesloten organisaties.

De activiteiten van alle politieke partijen werden verboden op de dag van de machtsovername. Het besluit ze alle te ontbinden kwam 14 maand later.

Kemal Atatürk, de stichter van de Republiek Turkije, was tevens oprichter van de Republikeinse Volkspartij (CHP). Hij liet een groot deel van zijn rijkdom na aan de CHP, o.a. grond en aandelen in Turkije's voornaamste bank, İş Bankası. De wet kondigt aan dat dit alles nu zal overgaan in de handen van het algemeen sekretariaat van het "staatshoofd".

Het nieuws trof de diplomatieke gemeenschap in Ankara als een donderslag, aldus het persagentschap Associated Press.

In het inleidende gedeelte van de wet beweert de junta dat sommige partijbeambten en vroegere politici hun activiteiten blijven voortzetten ondanks het verbod van 12 september.

De chef van de junta, Generaal Evren, kondigde in een toespraak op de

radio aan dat de "Constituante" wetten voorbereid over de politieke partijen, naar het model van de nieuwe grondwet. Maar hij onderstreepte dat de politieke partijen slechts mogen opgericht worden volgens de principes van het "Atatürkisme".

In zijn inhuldigingstoespraak ging Evren nog verder en liet hij duidelijk verstaan dat "partijen die gebaseerd zijn op godsdienstige en communistische principes niet mogen opgericht worden".

Zelfs een rechts journalist, Cüneyt Arcayürek, vroeg in zijn artikel van 26 oktober '81 in het dagblad Hürriyet: "En wat betreft partijen gebaseerd op fascistische principes?"

In feite is het principe van het Atatürkisme de turkse versie van het door de militaire junta toegepaste fascisme.

En Evren's toespraken maken duidelijk dat alleen partijen, gebaseerd op dit principe, vrij zullen zijn na de goedkeuring van de nieuwe grondwet, en dat, volgens de nieuwe grondwet, het staatshoofd de echte leider van het land zal zijn.

Er valt niet aan te twifelen dat het eerste staatshoofd in dit nieuwe tijdperk iemand anders zal zijn dan Generaal Evren.

Eerste reacties op deze anti-democratische maatregelen :

Ankara (ITA) - De eerste reacties op deze anti-democratische maatregelen van de militaire junta kwamen van ex-premier Bülent Ecevit en in Europa van de EEG en het Europees Parlement.

Ecevit verklaarde dat hij het huidige militaire regime niet goedkeurt en drukte zijn afkeer uit voor het voorgeschreven regime van de NVR voor de toekomst van Turkije.

Deze verklaring verscheen niet in de turkse pers, maar de buitenlandse nieuwsbladen en radiostations verspreidden het nieuws in Europa.

Volgens de Guardian van 23 oktober 1981 besloot de EEG-commissie 600 miljoen dollar ECU voor financiële hulp aan Turkije te bevriezen, en het nieuw financieel akkoord uit te stellen wegens de ontevredenheid over de vooruitgang van het herstel van de democratie.

Tegelijkertijd kondigde kolonel Neurettin Soyer, aanklager van het krijgsrechttribunaal van Ankara, aan dat er procedures ingespannen worden tegen de leider van de Republikeinse Volkspartij, Bülent Ecevit, wegens overtredingen op de militaire reglementering die alle politieke verklaringen verbiedt door vroegere leiders van het land. Kolonel Soyer zei dat hij voor Ecevit een gevangenisstraf zal eisen tussen drie maanden en één jaar.

Anderzijds besloten de leden van het Budget Comité van het Europees Parlement 110 miljoen ECU aan hulp te bevriezen, die van kracht had moeten worden na Nieuwjaar.

Een EEG-ambtenaar verklaarde: "Wij waren nogal geschokt door het verbod op alle grondwettelijke politieke partijen". De directeur van het departement voor buitenlandse relaties van de commissie, M. Pierre Duchateau, meldde het Europees Parlement dat de Commissie "garanties en omstandigheden van het herstel van de democratie" wil kennen, vóór de opheffing van de blokkage van het nieuw financieel akkoord.

Rechts dagblad ook verboden

Het verbod op de politieke partijen veroorzaakte ook reacties uit conservatieve en rechtse kringen. Een van de voornaamste mensen van het dagblad Tercüman, Mv Nazlı Ilıcak, veroordeelde deze maatregel in haar artikel van 26 oktober 1981 en ze kloeg tevens over de zelfcensuur die door de pers toegepast wordt. Naar aanleiding van dit artikel werd het nieuwsblad voor onbepaalde tijd verboden door de krijgswetoverheid.

...van 12 september tot 30 september 1981...

GENERAAL EVREN BIJ DE EERSTE VERJAARDAG VAN DE MILITAIRE MACHTSOVERNAMES

De chef van de Nationale Veiligheidsraad en Staatshoofd, Generaal Kenan Evren, lichtte de verjaardag van de militaire machtsovername van 12 september 1980 toe met een toespraak op de TV, waarbij hij de rekening opmaakte van één jaar militaire heerschappij.

In deze toespraak, die 77 minuten duurde, liet Evren echter na om een tijdschema op te geven voor de terugkeer naar de democratie.

"Bepaalde mensen en kringen in binnen- en buitenland, die twijfelen aan onze goodwill en onze intentie om de belangen van het land te dienen, dringen aan op een tijdschema," zei hij, en herhaalde dat de NVR slechts in grove trekken de stappen kan aangeven in de richting van het herstel van de democratie. De eerste stap zal, volgens Evren, het oprichten zijn op 23 oktober van de "constituante", waarin de NVR de overheersende kamer zal zijn.

Hij merkte op dat het onmogelijk is voorspellingen te maken wat betreft de duur van de daaropvolgende stappen voor het "volledig herstel van de democratie, aangezien deze afhankelijk zijn van de tijd die de constituanten nodig zullen hebben om zijn taak af te werken - namelijk het opstellen van een nieuwe grondwet die zal onderworpen worden aan een referendum, het uitwerken van de wetgeving over nieuwe politieke partijen en nieuwe kieswetten, dit samen met andere routine-wetten.

De monopolie van de NVR wordt verdedigd door het benoemen van de 160 leden van de pseudo-constituante, dit uit meer dan 11.000 kandidaten, en de uitsluiting van vroegere politici. Evren voegde eraan toe dat "de constituanten in ieder geval niet mag beschouwd worden als een volledig herstel van de democratie, maar eerder als de eerste stap in de systematische nadering van dit doel."

Hij benadrukte telkens weer de chaotische politieke, sociale en economische omstandigheden van het land, die naar hij zei, de tussenkomst van de strijdkrachten nodig hadden, hij benadrukte vooral het politiek terrorisme dat "het land naar de rand van burgeroorlog en ontbinding had gebracht", wat hij wijt aan de nalatigheid, de onverantwoordelijkheid en de partijgeest van vroegere politici.

765.450 kleine wapens, die aangeslagen of ingeleverd werden sinds de militaire overname, de zwaardere wapens niet meegerekend, en die samen genoeg waren om een hele legermacht uit te rusten die nog groter is dan de Turkse Gewapende Strijdkrachten, tonen de afmetingen van het "gevaar dat het land bedreigde", aldus Evren.

Aangezien de marktwaarde van deze wapens de 240 miljoen dollar overschrijdt terwijl de buit van de terroristen uit bankovervallen in de laatste 2 jaar 4,1 miljoen dollar bedroeg, "is het duidelijk dat de terroristen bevoorraden worden van materieel en financiële hulp door het buitenland" aldus Evren. Hij identificeerde deze landen echter niet, hij deelt ze wel in in 2 categorieën, de eerste daarvan zijn de landen "wiens doel het is ons land te versnipperen voor de uitvoering van hun ideologische en historische belangen en ambities, wiens rol bekend is en de motieven begrijpelijk zijn."

Onbegrijpelijk is echter dat de 2de categorie van landen, waarmee we vriendschappelijke banden hebben, onderdak verlenen aan ontsnapte Turkse terroristen, hun activiteiten tegen Turkije tolereren en de gevaren van het internationaal terrorisme niet inzien", klaagde hij.

Evren merkte op dat terroristische organisaties in het buitenland wel 30 periodieken publiceren, waarvan sommige het land binnengesmokkeld worden, en 22 radiostations zenden propaganda uit tegen Turkije.

Hij zei dat jaarlijks een miljoen pamfletten en 15.000 nieuwsbladen gepubliceerd worden in 60 plaatsen in het buitenland.

"Ondanks de propaganda die door deze verraderskringen, die beweren dat het aantal gevangenen en gearresteerden in Turkije in de honderdduizenden zou lopen, verspreidt wordt, gaf Evren het aantal mensen die gevangen gehouden worden op als 3.731, en het aantal gearresteerden als 24.300. Het aantal schuldig bevonden aan terroristische activiteiten was sinds de coup 898, aldus Evren.

Hij zei dat 10 ter dood veroordelingen uitgevoerd werden sinds 12 september '80 en dat 4 ter dood veroordeelden op de vlucht zijn.

"Wij zijn niet van plan een einde te maken aan de terechtstellingen om politieke redenen," voegde hij eraan toe.

De chef van de NVR merkte op dat het resultaat van de strijd tegen het terrorisme aan daling ten gevolge had van 90% in het aantal moorden met betrekking tot terrorisme, van 2812 in het jaar voor de coup naar 282 een jaar later. Hij zet dat ook het aantal gewonden daalde met hetzelfde percentage.

Hij verklaarde dat, dankzij de maatregelen om het juridische mechanisme te doen vlotten, de processen vlug verlopen, en dat tot nu toe 73 massa-processen gevoerd werden tegen extreem-linkse, extreem-rechtse en illegale "afschuivingsorganisaties."

Wat betreft de buitenlandse politiek bevestigde Evren nogmaals Turkije's verbond met de NAVO, en zijn wil om volledig lid te worden van de EEG, hij legde tegelijkertijd de nadruk op de steeds verbeterende relaties van Turkije met de Arabische en Islamitische landen.

Aangezien de recente ontwikkelingen nogmaals het belang van Turkije aantonen voor vrede en stabiliteit in de streek stelde hij dat "Turkije niet alleen mag gelaten worden in zijn pogingen om tegemoet te komen aan de noden van zijn leger, en om zijn economische ontwikkeling te verzekeren."

"Wij geloven dat de landen in onze streek samen met onze vrienden en onze bondgenoten het nodige begrip zullen opbrengen voor Turkije's positie," zei hij.

Evren verdedigde de economische versoberingspolitiek en de loonbeperkingsmaatregelen en zei dat dit noodzakelijke offers zijn om de economische crisis te bestrijden, die reeds heel aanmoedigende resultaten opleverden.

ANDERE POLITIEKE ONTWIKKELINGEN

- Men kondigde aan dat het Algemeen Sekretariaat van de NVR, het brein van de militaire junta, 11 departementen omvat die gevormd worden door meer dan 70 legerofficieren en burgerbedienden, afhankelijk naargelang de behoeften van de NVR. Deze departementen maakten in één jaar tijd 341 studies over verscheidene onderwerpen. De NVR nam tussen 12 september '80 en 25 augustus '81, 241 wetten aan. In diezelfde periode behandelde de NVR 95.000 petitities, ingezonden door burgers.

(Milliyet, 16/9/81)

- Een nieuwgebouwde lagere school in het district van Osmaniye in de provincie Adana werd genoemd naar Kenan Evren, Hoofd van de Veiligheidsraad.

(Hürriyet, 18/9/81)

- Stafchefs van de NAVO ontmoetten elkaar in Istanbul. Generaal Evren, die hen verwelkomde zei: "Als we op 12 september verleden jaar de macht niet hadden overgenomen zou U vandaag niet hier kunnen geweest zijn ..."

(Cumhuriyet, 21/9/81)

- Sabri Tavazar, een gepensioneerde generaal van de luchtmacht, werd benoemd tot Voorzitter van de Staats Beheer Raad. Dit nieuw staatsorgaan dat na de machtsovername gevormd werd begon te werken vanaf 14 september 1981, met de controle van de staalfabriek van Eregli. Dit nieuw orgaan staat onder het bevel van het "Staatshoofd" en zal alle staatsdepartementen, economische staatsondernemingen, vakbonden en verenigingen controleren.

(Milliyet, 21/9/81)

- De vakante betrekking van Algemeen Directeur van de PTT-administratie werd ingenomen door een gepensioneerde majoor-generaal, Servet Bilgi.

(Tercüman, 28/9/81)

- De militaire oefeningen met code-naam "Leger-Natic-81" zijn begonnen. Duizenden reserve-officieren en soldaten kregen het bevel deel te nemen aan die oefeningen.

(Hürriyet, 22/9/81)

- Een turks F5-vliegtuig van de luchtmacht vloog tijdens militaire oefeningen te pletter op een kampeerterrein, waarbij de piloot en 36 soldaten gedood werden en 72 anderen gewond.

(Tercüman, 23/9/81)

- Een tweede vliegtuig van de turkse luchtmacht, een F4, stortte neer tijdens oefeningen. Twee piloten werden gedood, alsook een persoon op de grond. Het dodencijfer van de luchtramp van dinsdag bereikte de 40.

(Hürriyet, 24/9/81)

MENSENRECHTEN

NIEUWE REPRESSIEVE WETTEN

De voorbereidingen voor het opstellen van de Noodgevalwet zijn in het laatste stadium. Volgens het project voor de Hogere Raad van Wettelijke Hervormingen zullen de provinciegeverneurs alle nodige materialen en goederen kunnen in beslag nemen in geval van natuurrampen, algemene stakingen of economische crises, en zullen ze de verplichting van overmatig werk kunnen toepassen.

(Milliyet, 16/9/81)

Een deel van de politie zal veranderd worden in "Snelle Veiligheidskrachten" door teams te vormen van 10 scherpschutters.

DOODSTRAFFEN

Het 2de krijgswettribunaal van de streek van Adana opende een proces tegen 42 militanten van de Revolutionaire Communistische Partij van Turkije (TDKP). De militaire aanklager eiste doodstraffen voor 8 gedaagden.

(Tercüman, 16/9/81)

Na de adoptie van de Franse Nationale Vergadering van de afschaffing van de doodstraf, blijft Turkije het enige europees land die deze straf toepast.

(Le Monde, 18/9/81)

75 leden van de Revolutionaire Linkse Beweging (Dev-Sol) werden voor het Militair Gerechtshof gedaagd van het Egeïsch krijgswetbevel. 22 van hen worden gevonnist onder bedreiging van de doodstraf. De gemiddelde leeftijd van de gedaagden is 21 jaar. Ze worden ervan beschuldigd politieburelen overvallen te hebben.

(Cumhuriyet, 18/9/81)

Twee rechtsgezinden die een bakkerij overvielen in het district Turgutlu, waarbij ze 4 personen doodden, werden ter dood veroordeeld, terwijl 5 anderen zware gevangenisstraffen, tot 24 jaar, kregen.

(Cumhuriyet, 18/9/81)

9 activisten van de Revolutionaire Communistische Partij (TDKP) worden veroordeeld door het Iste militair gerechtshof van Istanbul. De militaire aanklager vraagt voor 4 van hen de doodstraf.

(Hürriyet, 19/9/81)

Het militair gerechtshof van Ankara begon aan het vonnis van 24 activisten van de "Revolutionaire Front"-groep van het Volksbevrijdingsfront/partij (THKC/P) voor 6 van hen wordt de doodstraf gevraagd.

(Hürriyet, 20/9/81)

32 activisten van het Arbeiders-Boerenleger van Turkije (TIKKO) en 9 van de Arbeiderspartij van Koerdistan (PKK) worden gevonnist voor het 2de militair gerechtshof van Erzurum, met als eis de doodstraf.

(Tercüman, 21/9/81)

Het hof van Cassatie keurde de doodstraf goed voor Seyit Konuk, Ibrahim Ethem Coşkun en Necati Vardar van de Communistische Arbeiderspartij van Turkije (TKKP), die ervan beschuldigd worden 2 personen gedood te hebben. Het hof maakte de doodstraf voor de linkse militant Ali Çakir van de Volksbevrijdings-

groep ongedaan ; hij zou in 1980 de chef van de politie van Hatay gedood hebben.
(Turkish Daily News, 23/9/81)

De militaire aanklager spande een proces in tegen 7 activisten van de USAK-afdeling van de Revolutionaire Weg (Dev-Yol) bij het Egeïsch militair gerechtshof. Eén gedaagde riskeert de doodstraf.

Het aantal Dev-Yol-activisten die gevonnist worden voor het militair tribunaal van Eskischir steeg tot 84, voor 24 van hen wordt de doodstraf gevraagd.
(Milliyet, 24/9/81)

Vijf rechtse militanten die de plaatselijke voorzitter van de Republikeinse Volkspartij (CHP) vermoord hadden, in het district van Kilis, werden ter dood veroordeeld door het eerste militair gerechtshof van Adana.
(Tercüman, 25/9/81)

25 leden van de "Volksunie"-groep van de Communistische Partij van Turkije Marxistisch-Leninistisch (TKP/ML) worden gevonnist voor het 2de militaire tribunaal van Kahramanmaraş. De aanklager eiste de doodstraf voor 7 gedaagden.
(Cumhuriyet, 25/9/81)

31 activisten van TIKKO werden voor het militair gerechtshof van Diyarbakir gedaagd, voor 7 van hen wordt de doodstraf gevraagd.
(Cumhuriyet, 26/9/81)

12 personen worden gevonnist voor het 3de militaire tribunaal van Ankara op beschuldiging van gewerkt te hebben voor de groep "Volksbevrijding" (Halkın Kurtuluşu). Voor 6 van hen wordt de doodstraf gevraagd.
(Cumhuriyet, 26/9/81)

MENSENJACHTEN

Een leider van de "Revolutionaire Bevrijding" - een afdeling van de Volksbevrijdingspartij/front van Turkije (THKP/C), Ibrahim Tamer Cirit, werd dood aangetroffen in Adana.

(Tercüman, 17/9/81)

Negen personen werden gevangèn genomen na een botsing met de Veiligheidsdiensten in Tarsus. Eén van hen werd gedood.

(Hürriyet, 18/9/81)

Twee linkse militanten botsten tegen de veiligheidsdiensten in de provincie Bingöl. Eén van hen werd gedood, de andere opgesloten.

(Milliyet, 19/9/81)

Het 3de Krijgswetbevel kondigde de dood aan van de rechtse activist met coode-naam "Tilki Kemal" (Kemal Boztepe). Hij zou 8 personen gedood hebben.

Hetzelfde bestuur kondigde tevens de gevangeneneming aan van 36 linkse activisten van de Communistische Partij van Turkije (TKP), de Revolutionaire Weg (Dev-Yol) en de Revolutionaire Communistische Partij van Turkije (TDKP).
(Turkish Daily News, 23/9/81)

Veiligheidsdiensten doodden de linkse activist Receo Sariaslan en 2 andere kameraden bij een treffen in de bergen van Malataya. Bij de botsing werd tevens een soldaat gedood. Sariaslan werd bij verstek veroordeeld voor de moord op de vroegere senator Hilmi Soydan.

(Milliyet, 26/9/81)

MASSALE ARRESTATIES

Het krijgswetbevel van het Egeïsch gebied kondigde de gevangenneming aan van 20 militanten van de Revolutionaire Weg (Dev-Yol) en van 14 militanten van de Communistische Partij van Turkije (TDKP).

Het hoofdkwartier in Erzurum kondigde de gevangenneming aan van 42 leden van de Revolutionaire Weg (Dev-Yol).

(Hürriyet, 17/9/81)

46 leden van de Communistische Partij van Turkije (TKP) werden gevangen- genomen bij veiligheidsoperaties in de provincies Antalaya en Balikesir. (Tercüman, 20/9/81)

86 linkse militanten werden gearresteerd in de streek van het 3de Leger: 46 van de TKP, 9 van de Revolutionaire Weg, 27 van de TDKP, 2 van de TKP/ML. (Milliyet, 24/9/81)

46 personen werden gevangen genomen in de streek van het 3de Leger in oostelijk Anatolië onder de beschuldiging van deelneming aan de aktiviteiten van de Communistische Partij van Turkije (TKP). (Tercüman, 24/9/81)

In het district van Elbistan in de provincie Kahramanmaraş werden 132 personen opgesloten op beschuldiging van deelneming aan de aktiviteiten van de Revolutionaire Unie van het Volk (DHB). (Tercüman, 25/9/81)

De Minister van Binnenlandse Zaken, Salahattin Çetiner, kondigde aan dat sinds begin 1981, 11.910 personen gevangen genomen werden. (Turkish Daily News, 25/9/81)

35 advocaten van de Revolutionaire Weg werden voor het 2de militair tribunaal van Adana gedaagd. Er worden voor hen gevangenisstraffen geëist. (Tercüman, 30/9/81)

FOLTERING

Tijdens het proces van de soldaten die beschuldigd worden van doodslag door foltering van de linkse uitgever İlhan Erdost, in de militaire gevangenis van Mamak, verklaarde een getuige dat foltering van dagelijkse toepassing is in deze gevangenis. (Hürriyet, 17/9/81)

Politieaanvoerder Mustafa Haskiris, die ervan beschuldigd wordt Zeynel Abidin Ceylan doodgefolterd te hebben, werd vrijgelaten na zijn proces bij het Iste militair tribunaal van Ankara. (Tercüman, 23/9/81)

Op het proces van de 52 activisten van de Revolutionaire Communistische Partij van Turkije (TDKP), voor het 3de militair gerechtshof van Ankara, zei de gedaagde Özden Mizrak: "Tijdens mijn ondervraging oefenden de folteraars druk uit op mijn moeder, dochter en vrouw, en molesteerden hen. In de loop van mijn 80 dagen-lange gevangenschap, die begon op 8 november 1980, doofden ze een sigaret op mijn rechterenkel. " Hij toonde de rechters de sporen van brandwonden. Ook een andere gedaagde, Meral Bekar, bracht gelijkaardige feiten over de toepassing van foltering aan het licht. (Cumhuriyet, 24/9/81)

Revelaties over de slechte omstandigheden in de militaire gevangenis. Op het proces van 28 gedaagden van de "Noodgroep" van de Partij/Front voor Volksbevrijding van Turkije (THKP/C), voor het 3de militair tribunaal van Ankara, verklaarde gedaagde Kazım Karagöçek dat ze de autoriteiten reeds verwittigden over de mishandeling in de militaire gevangenis van Mamak. "Toen ze geen aandacht besteedden aan onze verwittigingen begonnen we een hongerstaking. Zelfs nadat we ophielden met staken kregen we geen water of kranten, en mochten onze ouders ons niet bezoeken," zei hij. (Cumhuriyet, 24/9/81)

Minister van Binnenlandse Zaken, Salahattin Çetiner, verklaarde dat sinds de militaire overname van 12 september 1980, er 12 gevallen van foltering behandeld worden door de autoriteiten, en 54 politieofficieren worden onderworpen aan een onderzoek omdat ze hun slachtoffers zouden gefolterd hebben ; II van hen staan nog steeds onder arrest.

(Turkish Daily News, 25/9/81)

25 activisten van de TKP/ML verklaarden tijdens hun proces voor het 2de militair tribunaal van Kahramanmaraş dat ze gefolterd werden tijdens hun ondervraging.

(Cumhuriyet, 25/9/81)

De gedaagden van de "Lerarenvereniging van Turkije" (TÖB-DER) zeiden tijdens hun proces dat ze gefolterd werden op het politiebureau. Het 3de militair gerechtshof van Ankara besliste een onderzoek in te stellen over de beweringen van foltering, en nog drie andere gedaagden vrij te laten.

(Cumhuriyet, 26/9/81)

Op het proces van de "Revolutionaire Populaire Unie", een afdeling van de TKP/ML, voor het Militaire Hof van Adana, beweerden de gedaagden dat ze gefolterd werden tijdens hun ondervraging. Vijf beschuldigen werden vrijgelaten door het hof.

(Cumhuriyet, 26/9/81)

Op het proces van 12 activisten van de Volksbevrijding (Halkın Kurtuluşu) voor het 3de militair Hof van Ankara, beweerden de advocaten dat de beschuldigen verklaringen tekenden onder druk van foltering.

(Cumhuriyet, 26/9/81)

Op het proces van de "Noodgroep" van de Partij/Front voor Volksbevrijding van Turkije (THKP/C) voor het 3de militaire hof van Ankara, beweerden 5 gedaagden, Erdal Özer, Haydar Yılmaz, Ali Cengiz Baysoy, Süleyman Uğur en Halil Güven dat ze gefolterd werden door de politie. Süleyman Uğur identificeerde een eerste luitenant in het gerechtshof als één van de folteraars. Bij deze revelatie maakte de luitenant, Hıfzı, zich uit de voeten en kon er geen confrontatie plaatshebben.

(Cumhuriyet, 27/9/81)

In 2 verschillende militaire gerechtshoven worden twee verschillende personen veroordeeld voor de moord op éénzelfde persoon. Cemal Akin, lid van de Revolutionaire Weg (Dev-Yol) en Ali Rıza Yolveren, lid van Bevrijding (Kurtuluş) worden beiden beschuldigd van de moord opeen slager in Ankara, en krijgen respectievelijk een proces voor het 1ste militaire hof en voor het 2de militaire hof van Ankara. In de dossiers van beide gevallen bevinden zich geschreven verklaringen van beide beschuldigen, waarin ze verklaren de moord gepleegd te hebben. Zodanig is het overduidelijk dat de verklaringen ondertekend werden onder druk van foltering.

(Cumhuriyet, 28/9/81)

PERSVRIJHEID

Ataman Girgöl werd veroordeeld tot 6,5 jaar gevangenis voor het militair tribunaal van Gölcük wegens "beledigen van het Staatshoofd". In Zonguldak werd Ahmet Hamza tot één jaar gevangenis veroordeeld wegens "communistiche propaganda".

(Milliyet, 18/9/81)

Bepaald propagandamateriaal over het christendom, dat in het buitenland gedrukt wordt, is in Turkije verboden door een besluit van de Ministerraad.

(Milliyet, 20/9/81)

De dichter Ataul Behramoglu werd vrijgesproken door het Iste militair tribunaal van Istanbul. Hij werd beschuldigd van overtredingen op artikel 312, 159 en 311 van de turkse strafwet, en dit in zijn gedichten getiteld "Regen noch gedichten" en "Voor Yılmaz Güney". Güney is één van de wereldbekende turkse cineasten, die sinds 1974 in de gevangenis zit ten gevolge van een complot.

(Hürriyet,24/9/81)

Nurettin Baydar en Unviye Kayserilioglu werden elk veroordeeld tot 6 jaar gevangenis wegens het maken van communistische propaganda. De uitspraak werd gedaan door het 3de militair hof van Ankara.

(Tercüman,25/9/81)

De uitgever van het weekblad Yankı, Yılmaz Ates, werd ondervraagd door de militaire aanklager naar aanleiding van een interview met de zoon van de britse ambassadeur in Turkije, dat in zijn blad verscheen.

(Cumhuriyet,26/9/81)

Het proces van de verantwoordelijken van de EMAS-drukkerij, eigendom van het Arbeidersverbond voor de Openbare Diensten (Genel İş), dat activiteitenverbod kreeg bij de militaire machtsovername, zal beginnen op 4 november eerstkomend. Abdullah Bastürk, de directeur van de drukkerij, İlhami Soysal en 9 andere verantwoordelijken lopen kans 15 jaar gevangenisstraf te krijgen. Bastürk is gearresteerd sinds 12 september verleden jaar en Soysal sinds 26 september verleden jaar.

(Cumhuriyet,27/9/81)

De uitgevers van het dagblad "Dünya", Orhan Birgit en Abdullah Gelgeç, werden door het Pershof vrijgesproken. Zij werden aangeklaagd wegens een artikel over opvoedingshervorming.

(Hürriyet,29/9/81)

De verantwoordelijke uitgever van het weekblad Arayış, O. Nahit Duru werd veroordeeld tot 70 dagen gevangenis door het 2de militair hof van Ankara, voor een artikel waarin hij kritiek uitoefende op de houding van de gedaagden op het proces van de Partij voor Nationalistische Aktie (MHP). Ook de uitgever van het blad Bakış, Mehmet Kazım Kara, werd veroordeeld tot 2,5 maand gevangenis voor een bepaald artikel. Beide journalisten werden beschuldigd communiqué 52 van de Nationale Veiligheidsraad overtreden te hebben.

(Turkish Daily News,30/9/81)